

กรณี (Case study)

ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลตากสิน

ชื่อ — สกุล นางสาว กะหล่ำ (นามสมมติ)
อายุ 26 ปี
การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6
อาชีพ รับจ้างทั่วไป
สาเหตุส่งปรึกษา ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ อายุครรภ์ 3 เดือน
ผู้กระทำ ไม่ทราบ
วันที่รับเรื่อง 9 พฤษภาคม 2550

ลักษณะทั่วไปของผู้รับบริการ

หญิงไทยอายุ 26 ปี รูปร่างผอมบาง สูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผิวเข้ม ผอมชวยยาว ประมาณต้นคอ แต่งกายเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว สีหน้าเรียบเฉยๆ ผู้ป่วยไม่แสดงความวิตกกังวลใดๆ ออกมา ขณะพูดคุยกับนักสังคมฯ

ประวัติครอบครัว / พฤติกรรมครอบครัว

นักสังคมฯสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครอบครัว จากบิดา มารดา และ อา เนื่องจากผู้ป่วยไม่สามารถให้ข้อมูลกับนักสังคมสงเคราะห์ได้

จากการสัมภาษณ์ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ที่พักอาศัยปัจจุบันเป็นของสมาคม สำหรับจัดงานต่างๆ ซึ่งพ่อของผู้ป่วยทำหน้าที่ดูแลสมาคม ทางสมาคมอนุญาตให้ครอบครัวอาศัยอยู่ได้ และครอบครัวมีรายได้ไม่แน่นอน บางครั้งต้องทำงานรับจ้างพิเศษเพื่อเสริมรายได้ให้ครอบครัว ผู้ป่วยมีน้องชาย 1 คน ทางครอบครัวสนับสนุนให้น้องชายเรียนหนังสือ และให้ผู้ป่วยอยู่บ้านเพื่อช่วยงานที่บ้าน เช่น ช่วยแม่ตัดเสื้อผ้า จากผ้าที่แม่ไปรับมาทำ , ประดิษฐ์ดอกไม้พลาสติก เป็นต้น

ลักษณะที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

วันที่ 9 พฤษภาคม 2550 เวลา 10.00 น. นักสังคมสงเคราะห์ได้รับแจ้งจากห้อง ER. ว่ามีกรณีผู้ป่วยตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ นักสังคมฯ ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ป่วย และครอบครัว เพื่อสอบถามประวัติและเรื่องราวที่เกิดขึ้น นักสังคมฯได้ให้ผู้ป่วย เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ปรากฏว่าผู้ป่วยไม่สามารถเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อีกทั้งไม่สามารถตอบคำถามตามที่นักสังคมฯสอบถามได้ นักสังคมฯ ไม่สามารถสอบถามข้อเท็จจริงจากผู้ป่วยได้โดยตรง เนื่องจากผู้ป่วยเล่าเหตุการณ์เข้าไปช้ามา นักสังคมฯ จึงประสานงานส่งต่อผู้ป่วยเพื่อพบจิตแพทย์ และ นักจิตวิทยา ในการประเมินสภาพจิตใจและระดับความรู้สึก
ปัญญา

ข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมจากจิตแพทย์พบว่า ผู้ป่วยมีการถูกล่วงละเมิดทางเพศมาหลายครั้ง และครั้งล่าสุด ผู้ป่วยถูกล่วงละเมิดทางเพศหลังวัดแห่งหนึ่ง ในช่วงวันสงกรานต์ โดยผู้ป่วยไม่ทราบ ประวัติ และไม่สามารถอธิบายรูปลักษณะผู้กระทำได้

ผลจากการทำแบบทดสอบทางจิตวิทยา พบว่า IQ ของผู้ป่วยไม่เหมาะสม กับวัย และผู้ป่วยมีระดับ IQ เท่ากับเด็ก 10 ขวบ แต่ผู้ป่วยอยู่ในระดับ mild M. R. คือ สามารถฝึกฝนเรื่องงานเล็กๆน้อยๆได้เช่น งานบ้าน และการฝึกช่วยเหลือตัวเองในเรื่องกิจวัตรประจำวัน

นักสังคมฯ ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง

- นักสังคมฯ ได้สัมภาษณ์ครอบครัวได้ข้อมูลดังนี้ ผู้ป่วยไม่ได้ทำงาน อยู่บ้านช่วยทำงานบ้าน เล็กๆน้อยๆ และมีลักษณะพัฒนาการช้า ชอบออกไปนอกบ้านเป็นบางครั้ง แม่ของผู้ป่วย สังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยที่ผิดปกติไป คือ ผู้ป่วยทานข้าวได้น้อยลง แม่ของผู้ป่วยคิดว่าเป็น อาการของโรคไทรอยด์ซึ่งเป็นโรคประจำตัวของผู้ป่วย ต่อมาอาการผิดปกติที่เห็นได้ชัดคือ ทุกครั้งหลังทานข้าวเสร็จผู้ป่วย มีอาการอาเจียนทุกครั้ง เพื่อนบ้านเล่าให้มารดาของผู้ป่วยฟัง ว่าเคยเห็นผู้ป่วยไปกับชายอายุประมาณ 30 ปี ซึ่งเพื่อนบ้านไม่รู้จักบุคคลดังกล่าว ครอบครัว ของผู้ป่วยเกิดข้อสงสัยว่าผู้ป่วยอาจถูกล่วงละเมิดทางเพศ ครอบครัวผู้ป่วย จึงพาไปตรวจ ร่างกายที่ศูนย์บริการสาธารณสุข 40 ทำให้ทราบว่า ผู้ป่วยตั้งครรภ์ ทางศูนย์บริการ สาธารณสุข 40 จึงส่งตัวผู้ป่วยมาตรวจการตั้งครรภ์และฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลตากสิน
- นักสังคมฯ ประสานห้องตรวจ ผู้ป่วยนอกแผนกสูตินรีเวชกรรม เพื่อดำเนินการเรื่องการ ตรวจครรภ์ และดูแลผู้ป่วยด้านสุขภาพ

การประเมินวินิจฉัย / วิเคราะห์ปัญหา

- ด้านร่างกาย , จิตใจ , สังคม ของผู้ป่วยได้รับการตรวจร่างกายและสนับสนุนทางด้านจิตใจ จาก ทีมสหวิชาชีพแล้ว
- ด้านครอบครัว ครอบครัวมีความกังวลกับเรื่องที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย และไม่พร้อมให้การเลี้ยงดู ต่อตัวบุตรของผู้ป่วย อีกทั้งมีความกังวลต่อเพื่อนบ้าน

การวางแผนเพื่อการดำเนินการช่วยเหลือ

จากเหตุการณ์ดังกล่าว นักสังคมฯ ได้ดำเนินการประสานงาน สน. ภาษีเจริญ กับรตท. พงษ์กร พวงคำ เพื่อบันทึกการแจ้งความ

การดำเนินการช่วยเหลือ

วันที่ 9 พฤษภาคม 2550

วันที่ 11 พฤษภาคม 2550

วันที่ 17 พฤษภาคม 2550

วันที่ 30 พฤษภาคม 2550

วันที่ 10 กรกฎาคม 2550

วันที่ 18 ธันวาคม 2550

วันที่ 31 มกราคม 2551

สัมภาษณ์ ชักประวัติเหตุการณ์ และ แนะนำด้านกฎหมาย

พบแพทย์ผู้ติกรรม จิตแพทย์ และ นักจิตวิทยา

ประสานงานบ้านภคินีศรีชุมพาบาล ย่านดินแดงเพื่อส่งผู้ป่วย

เข้ารับบริการดูแลในช่วงตั้งครรภ์และพักฟื้นหลังคลอด

ผู้ป่วยเข้ามาใช้บริการที่บ้านภคินีศรีชุมพาบาล

โทรประสานงานกับ นักสังคมฯ โรงพยาบาลรามาริบัติ เพื่อ

ประสานเรื่องการฝากครรภ์ต่อเนื่องของผู้ป่วย

นักสังคมฯ โทรติดตามผลกับซิสเตอร์ที่บ้านภคินีศรีชุมพาบาล

เรื่องบุตรผู้ป่วย ทราบว่าผู้ป่วยตัดสินใจบุตรให้กับ fortor

home เป็นผู้ดูแลบุตรของผู้ป่วยต่อ

ผู้ป่วยกลับสู่ครอบครัว

กรณีศึกษา (Case Study)
ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี (OSCC)
โรงพยาบาลตากสิน

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ – นามสกุล	นางสาววรรณ (นามสมมุติ)
อายุ	55 ปี
การศึกษา	-
อาชีพ	-
สาเหตุที่ส่งปรึกษา	ถูกน้องชายทำร้ายร่างกาย

ข้อมูลเบื้องต้น

cl. มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน cl. เป็นคนที่ 2 พี่น้องของ cl. มีสถานภาพโสด cl. มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เมื่อปี พ.ศ. 2536 พี่น้องของ cl. แยกย้ายไปมีครอบครัว และได้มาพักอาศัยที่กรุงเทพมหานคร ส่วน cl. ทำงานเป็นหมอคอมมิวนิสต์ ทำงานในพื้นที่ 3 จังหวัด (ปัตตานี นราธิวาส และยะลา)

ขณะที่พี่น้องย้ายมาอยู่กรุงเทพมหานคร พี่น้อง cl. ได้ย้ายลำเนาทะเบียนบ้านเข้าในทะเบียนกรุงเทพฯ และพี่น้อง cl. ได้เปลี่ยนนามสกุล แต่ cl. ได้แจ้งชื่อเข้าในทะเบียนบ้านของเพื่อนที่จังหวัดสงขลา แต่ cl. ยังใช้นามสกุลเดิม เนื่องจาก cl. และพี่น้องมีปัญหาเกี่ยวกับย้ายทะเบียนบ้าน

ปัจจุบัน cl. พักอาศัยอยู่กับพี่น้องแฉะลำเห่ และบางครั้งไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนแถวๆ ตลาดพร้าว cl. และน้องชายมักจะปัญหากันบ่อยครั้ง cl. มีความรู้สึกวุ่นวายใจ จ้องทำร้ายตัวเองตลอดเวลา ทำให้ cl. คิดว่าน้องชายของตนจะฆ่าตน cl. มักจะเห็นชายแปลกหน้าในห้องของน้องชาย จึงทำให้ cl. ระวังตัวเองมากขึ้น cl. มักจะพกอาวุธ มีด เหล็กกลม และกุญแจบ้านทุกดอก cl. จะเป็นคนถือ เพราะตนจะได้ตรวจดูสิ่งผิดปกติภายในห้องของตน และห้องของน้องชายตน

ลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เหตุเกิดวันที่ 10 มกราคม 2551 เวลาประมาณ 01.45 น. cl. นอนอยู่หน้าโทรทัศน์ น้องชายได้ตะโกนเรียกให้ cl. เปิดประตู cl. ไม่ยอมมาเปิดทำให้น้องชาย cl. โกรธ จนกระทั่งมีปากเสียง และ cl. ก็ยอมมาเปิดประตู ขณะนั้นทั้งคู่ยังมีปากเสียงกัน น้องชาย cl. โมโหเลยผลัก cl. ล้มทับเตียงพับที่ cl. นอน และด้อยบริเวณใบหน้า cl. และกดบริเวณหัวไหล่ cl. ได้กดแขนน้องชายเช่นกัน พอมีเจ้าหน้าที่ตำรวจผ่านมา น้องชายวิ่งออกมาหาตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจพา cl. ไปยังสถานีตำรวจสำหรับ และน้องชาย cl. ตามมาที่หลัง จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำส่ง cl. และน้องชายมายังโรงพยาบาลตากสิน

ขณะที่ cl. พูดคุยกับนักสังคมสงเคราะห์ cl. ได้พกดมีด และเหล็กกลม แต่ cl. ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จากการพูดคุยกับ cl. ทำให้นักสังคมสงเคราะห์ทราบว่า cl. อาจจะได้รับความกระทบทางจิตใจจาก

เกี่ยวกับข้อมูลของcl.ที่บอกกับนักสังคมสงเคราะห์ และน้องชายcl.โทรศัพท์หานักสังคมสงเคราะห์
หลังจากกลับจากโรงพยาบาล เพื่อเล่าเรื่องราวระหว่างตนกับcl. และบอกกับนักสังคมสงเคราะห์ว่าตน
เป็นผู้เสียหาย

การวางแผนเพื่อดำเนินการช่วยเหลือ

จากเหตุการณ์ครั้งดังกล่าว ผู้ป่วยได้ตรวจร่างกาย ตรวจจิตใจ ประสานกับทางสน.สำหรับแจ้ง
ความดำเนินคดี

การดำเนินการช่วยเหลือ

- สัมภาษณ์ ชักประวัติ เหตุการณ์ แนะนำเรื่องกฎหมาย การตรวจจิตใจ
- ผู้ป่วยมาตรวจจิตใจ
- โทรถามน้องชายถึงอาการและอารมณ์จิตใจของคนผู้ป่วย
- ให้คำปรึกษาแนะนำแก่น้องชายผู้ป่วย เนื่องจากน้องชายผู้ป่วยโทรมาปรึกษา
นักสังคมสงเคราะห์

กรณีศึกษา (Case Study)
ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี (OSCC)
โรงพยาบาลตากสิน

ข้อมูลเบื้องต้น

เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2551 เวลา 23.45 น. นักสังคมสงเคราะห์ได้รับโทรศัพท์จากห้อง E.R. ว่ามี CI ถูก ล้วงละเมิดทางเพศ เมื่อนักสังคมฯ ไปถึงห้องศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี พบ CI นั่งรอ พร้อมมารดา CI เป็นเด็กผู้หญิงอายุ 14 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวสีแทน ผมสั้นหยักศก แต่งกายด้วยเสื้อยืดสีขาวสวมกางเกงขาสั้นเจจ สีหน้าคูัดโรย

ประวัติทั่วไป

ชื่อ-สกุล	เด็กหญิงเอี่ยมดาว (นามสมมุติ)
อายุ	14 ปี
เพศ	หญิง
การศึกษา	กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สาเหตุที่ส่งปรึกษา	ถูกล้วงละเมิดทางเพศ
โรคประจำตัว	โรคหัวใจ และตับกับกระเพาะสลับที่กัน

ประวัติครอบครัว

CI เป็นบุตรคนเล็กของบิดามารดา มีพี่สาว 1 คน อายุ 19 ปี บิดาประกอบอาชีพ พนักงานขับรถ (บขร.) รายได้ 9,000 บาท/เดือน ส่วนมารดาประกอบอาชีพรับจ้างขายของ รายได้ 8,000 บาท/เดือน

ลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

CI ได้รู้จักกับชายคนหนึ่งทางอินเทอร์เน็ต และได้คุยกันทางโทรศัพท์ ต่อมาได้นัดเจอกัน และคบหากันอย่างคนรักเป็นเวลาประมาณ 5 เดือนแล้ว ชายคนนั้นเป็นคนจังหวัดพังงา อายุ 36 ปี ไม่ได้ประกอบอาชีพใด และได้ขึ้นมาหา CI ที่จังหวัดสมุทรสาคร มีเพศสัมพันธ์กันทุกครั้งที่มาหาโดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2551 CI ได้คุยโทรศัพท์กับแฟน และได้นัดเจอกัน โดย CI ได้โดดเรียนไป แฟนพา CI ไปที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แต่ครั้งนี้ทางโรงเรียนของ CI ได้โทรศัพท์ไปหาบิดา CI ที่บ้าน และได้แจ้งว่า CI ไม่ได้ไปโรงเรียน เมื่อมารดาทราบจึงรีบโทรไปหา CI แต่ไม่ติดเนื่องจาก CI ปิดเครื่อง เมื่อ CI ทราบว่ามารดาได้โทรไปหาจึงรีบโทรกลับมาถามเพื่อน และทราบที่มารดาได้ทราบเรื่องแล้ว รู้สึกตกใจและกลัว ไม่กล้าจะกลับบ้าน รีบให้แฟนพาออกจากโรงแรม แฟนได้พา

CI ได้พาไปหาเพื่อนแถวสาทร และพาไปหาตลาดที่บางพลัด หลังจากนั้นเวลา 17.00 น. ได้บอกว่า จะพา CI ไปสร้างครอบครัวที่จังหวัดชุมพร

วันที่ 3 มิถุนายน 2551 เวลา 04.00 น. แพนได้พา CI จีรณมอเตอร์ไซด์จากกรุงเทพถึงจังหวัดชุมพร

วันที่ 4 มิถุนายน 2551 เวลา 05.00 น. แพนได้พา CI ขึ้นเรือข้ามฟากไปที่เกาะเต่า โดยอ้างว่ามีเพื่อนเป็นเจ้าของกิจการที่นั่น และได้พา CI ไปพักที่บ้านไม้เก่าๆหลังหนึ่งและพาไปทำงานที่หลังร้าน

วันที่ 5 มิถุนายน 2551 แพนได้พา CI ไปงานวันเกิดเพื่อนบนเกาะ และ CI ได้โทรศัพท์กลับมาหาเพื่อน เพื่อที่จะบอกว่า CI สบายดี ไม่ต้องเป็นห่วง

การตามหาของบิดา มารดา CI ได้ไปแจ้งความที่ สน.บางบอน โดยทราบชื่อ นามสกุลจริงของแพน CI เมื่อทราบประวัติเบื้องต้นของแพน CI เป็นคนจังหวัดพังงา และได้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เพื่อส่งไปขายที่มาเลเซีย จึงรีบติดตามหา CI โดยขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และรายการกระเจกเงาในการช่วยตามหา CI ระหว่างทางมารดาได้ขับรถยนต์ที่เพิ่งออกมาใหม่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์จนหม้อน้ำพัง ต้องโบกรถสับล้อไปต่อรถ บขส. เพราะเกรงว่าถ้าช้าและถึงวันที่ 8 มิถุนายน 2551 นี้ เป็นวันเกิดของ CI แพนจะพา CI ไปทำบัตรประชาชน แล้วพาไปที่มาเลเซียได้ง่ายขึ้น เมื่อมารดาไปพบ CI ที่เกาะเต่าก็รีบพากลับมากรุงเทพ ส่วนเรื่องแพน CI ยังไม่ได้ถูกจับ เนื่องจากยังไม่ได้ออกหมายจับ

วันที่ 6 มิถุนายน 2551 เวลา 23.45 น. มารดาได้พา CI มาพบแพทย์ที่โรงพยาบาลตากสิน เพื่อตรวจร่างกาย

การแสวงหาข้อเท็จจริง

- จากแฟ้มประวัติของ CI
 - การสัมภาษณ์ประวัติ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จาก CI และมารดา CI
 - การประเมินวินิจฉัย/วิเคราะห์ปัญหา
- 1) ทางด้านครอบครัว
ครอบครัวของ CI มีการเอาใจใส่และรักใคร่ CI เป็นอย่างดี
 - 2) ทางด้านร่างกาย
CI มีโรคประจำตัว คือ โรคหัวใจ และตับกับกระเพาะสลับที่กัน ต้องรักษาตัวที่โรงพยาบาลศิริราช
 - 3) ทางด้านสังคม
CI ยังต้องไปโรงเรียน แต่ไปขอความร่วมมือทางโรงเรียนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้เป็นความลับ

4) ทางด้านจิตใจ

CI มีความกังวลกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น และผลที่จะตามมา

การวางแผนเพื่อดำเนินการช่วยเหลือ

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น CI ได้ตรวจร่างกาย พบนิติเวช และนัดพบจิตแพทย์ นรีเวชกรรม และประสานงานกับ สน. บางบอน และวางแผนช่วยเหลือ ป้องกันการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ต่อไป

การดำเนินการช่วยเหลือ

วันที่ 6 มิถุนายน 2551	สัมภาษณ์ ชักประวัติ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และแนะนำในเรื่องกฎหมาย การพบนิติเวช การตรวจนรีเวช
วันที่ 10 มิถุนายน 2551	ได้นัดCIมาพบนักสังคมฯ และพบนิติเวช
วันที่ 13 มิถุนายน 2551	นักสังคมฯได้โทรไปถามถึงอาการ CI สภาพจิตใจ และการออกหมายจับผู้กระทำ
วันที่ 20 มิถุนายน 2551	นัด CI มาฟังผลเลือด

หมายเหตุ

นักสังคมฯวางแผนจะวัดพัฒนาการของ CI ด้วย

กรณีศึกษา (Case study)

ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลตากสิน

ชื่อ-สกุล คณ.รินลดา(นามสมมุติ)

อายุ 14 ปี

การศึกษา ประถมศึกษา 6

อาชีพ รับจ้างทั่วไป

สาเหตุที่ส่งปรึกษา ถูกมารดาทำร้ายร่างกาย

วันที่รับเรื่อง 24 เมษายน 2551

ลักษณะทั่วไปของผู้รับบริการ

หญิงไทยอายุ 14 ปี รูปร่างสมส่วน สูงประมาณ 145 เซนติเมตร ผิวสองสี ผอมชอยตรงประมาณ ป่า สวมเสื้อยืดแขนสั้น และกางเกงขาสั้น มีใบหน้าเฉยๆ แต่แววตาดูซึมเศร้าและแข็งกระด้าง ไม่มีอาการของความเครียดแต่มีคราบน้ำตาที่ใบหน้า มีลักษณะการพูดของผู้ป่วยมีความก้าวร้าว และแข็งกระด้าง

ประวัติครอบครัว/พฤติกรรมครอบครัว

สัมภาษณ์ข้อมูลด้านครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์สอบถามจากเพื่อนบ้านที่พาผู้ป่วยมา พบนักสังคมสงเคราะห์และจากตัวผู้ป่วยเอง

พบว่าผู้ป่วยเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากจังหวัดกาฬสินธุ์ มาอยู่กทม.ได้ประมาณ 2 ปี โดยอาศัยอยู่บ้านเช่า ในชุมชนสายสัมพันธ์ ผู้ป่วยอาศัยอยู่กับมารดาและบิดา(พ่อเลี้ยง)

ผู้ป่วยเล่าว่าตัวเองอายุ 14 ปี แต่ตอนนี้ไม่ได้เรียนหนังสือ จบแค่ชั้น ป.6 ผู้ป่วยมีน้องชาย 1 คนตอนนี้อาศัยอยู่กับย่าที่จังหวัดนครปฐมและไม่ได้ติดต่อกับผู้ป่วยเลย

ผู้ป่วยเล่าว่าก่อนหน้านี้ผู้ป่วยอาศัยอยู่กับตาและยายที่ จ.กาฬสินธุ์ หลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยายของผู้ป่วยก็เสียชีวิต มารดาของผู้ป่วยเลยกังวลว่าจะไม่มีใครเลี้ยงดูบุตรเลย ให้นุตรเข้ามาอยู่ใน กทม.กับตนเองและบอกว่าจะให้ผู้ป่วยเข้ามาเรียนต่อใน กทม. ผู้ป่วยจึงตัดสินใจที่จะเข้ามาอยู่กับมารดาเพื่อจะเข้ามาเรียนต่อ

ผู้ป่วยเข้ามาอยู่กทม.กับมารดาได้ประมาณ 2 ปีกว่า ตอนที่ผู้ป่วยเข้ามาอยู่ในกทม. มารดาของผู้ป่วยพาผู้ป่วยไปสมัครเรียนแต่กลับไม่ได้เรียนเพราะมารดาของผู้ป่วยบอกผู้ป่วยว่ามันต้องใช้เงินมากเพราะทางโรงเรียนปีได้รับสมัครไปแล้วผู้ป่วยเลยไม่ได้ศึกษาต่อและมารดาของผู้ป่วยบอกว่าจะให้เรียน กศน.แทน แต่ต้องรอให้อายุครบ 15 ปีก่อนถึงจะเข้าเรียนได้

ตั้งแต่ผู้ป่วยอาศัยอยู่ในกทม.ผู้ป่วยได้ไปหางานทำเพื่อหาเงินเลี้ยงตัวเองโดยได้ทำงานอยู่ โรงงานทำกรอบรูป ทำได้ 9 เดือนก็ออกจากการเพราะว่าเจ้าของโรงงานป่วยและโรงงานก็ไม่มีคนดูแลเจ้าของโรงงานเลยปิดโรงงาน จากนั้นผู้ป่วยก็ออกมาอยู่บ้านและช่วยมารดาทำงานรับจ้างร้อยรู ผลิตภัณฑ์เพื่อส่งชิงโชค ได้ค่าจ้างร้อยละ 6 บาท

ขณะที่ผู้ป่วยอาศัยอยู่กับมารดาผู้ป่วยเล่าว่ามารดาทำร้ายร่างกายตลอดโดยที่ผู้ป่วยเองก็ไม่ทราบสาเหตุว่าเพราะอะไร มารดาของผู้ป่วยเป็นคนจิตใจโหดเหี้ยมทำอะไรไม่พอใจก็จะโดนมารดาทำร้ายตลอดแต่ผู้ป่วยก็ไม่เคยโกรธและไม่เคยโต้เถียงมารดาเลย

ขณะที่อาศัยอยู่กับมารดาผู้ป่วยได้คบหากับเพื่อนข้างบ้านซึ่งเป็นผู้หญิงมีลักษณะทอมบอย แต่ทั้งสองคนมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งผิดปกติของคนเป็นเพื่อนบ้านทั่วไป

ลักษณะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เหตุเกิดวันที่ 29 เมษายน 2551 เวลาประมาณ 21.00 น. ผู้ป่วยมาพบนักสังคมสงเคราะห์พร้อมกับเพื่อนบ้าน 1 คน และแจ้งกับเจ้าหน้าที่ว่าถูกมารดาทำร้ายร่างกายมาเมื่อเวลา ประมาณ 17.30 น. ผู้ป่วยนั่งทำงานอยู่ มารดาของผู้ป่วยก็ได้แจ้งผู้ป่วยว่าจะให้ผู้ป่วยกลับไปอยู่กับตาที่ จ. กาฬสินธุ์ และถามความสมัครใจของผู้ป่วยว่าอยากไปหรือไม่ ผู้ป่วยนิ่งเฉยไม่ยอมตอบ มารดาของผู้ป่วยเลยโมโหว่าผู้ป่วย และผู้ป่วยมิได้โต้เถียง มารดาของผู้ป่วยเลยเอาไม้กระดานเขวี้ยงใส่ผู้ป่วย จนโดนแขนผู้ป่วยจนได้รับบาดเจ็บ หลังจากนั้นก็ให้ผู้ป่วยเองมารับหม่าที่ท่าเสร็จแล้วไปส่ง ผู้ป่วยจึงเองงานไปส่งขณะที่เดินไปผู้ป่วยเดินร้องไห้ไปด้วย เพื่อนของผู้ป่วยมาเห็นจึงถามว่าเป็นอะไรผู้ป่วยจึงเล่าให้เพื่อนคนดังกล่าวฟัง

จากนั้นขณะที่ผู้ป่วยกำลังพูดคุยกับเพื่อนคนดังกล่าวอยู่มารดาของผู้ป่วยก็เดินตามมาด่าผู้ป่วยและจะเอาตัวผู้ป่วยกลับบ้าน เพื่อนผู้ป่วยกล่าวว่าผู้ป่วยจะโดนมารดาทำร้ายอีกจึงไม่ยอมให้ผู้ป่วยกลับจึงทะเลาะกันกับมารดาของผู้ป่วยและโดนมารดาของผู้ป่วยทำร้ายร่างกายด้วย

จากนั้นเพื่อนของผู้ป่วยจึงพาผู้ป่วยไปแจ้งความ และมาพบแพทย์ และพบนักสังคมสงเคราะห์ที่โรงพยาบาลตากสิน

ปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์

- ผู้ป่วยโดนมารดาทำร้ายร่างกายบ่อยครั้ง ไม่อยากอยู่ที่บ้านเพราะถ้ากลับไปอยู่บ้านเกรงว่าจะโดนมารดาทำร้ายร่างกายอีก เลยอยากเข้าไปอยู่สถานสงเคราะห์ เพื่อจะได้เรียนหนังสือและก็ไม่ต้องกลับไปอยู่กับมารดาอีก

การวางแผนการช่วยเหลือ

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ผู้ป่วยได้ตรวจร่างกาย ตรวจจิตเวช ประสานงานกับสน.ท่าข้าม เพื่อแจ้งความดำเนินคดี และประสานงานกับมูลนิธิปวีณาเพื่อขอความช่วยเหลือ

การดำเนินการช่วยเหลือ

- สัมภาษณ์ ชักประวัติเหตุการณ์ จากตัวผู้ป่วยและเพื่อนของผู้ป่วยที่พาผู้ป่วยมาส่งโรงพยาบาล
- แนะนำเรื่องกฎหมาย การตรวจจิตเวช และนัดมาพบนักสังคมสงเคราะห์เพื่อให้ความช่วยเหลือเรื่องบ้านพักฉุกเฉิน

- ให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยในเรื่องสถานที่ปลอดภัยโดยให้ผู้ป่วยเป็นคนตัดสินใจ ส่วนนักสังคมสงเคราะห์เสนอทางเลือกที่ดีที่สุดและปลอดภัยที่สุด โดยให้ผู้ป่วยร่วมแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจ
- ติดตามผลการช่วยเหลือโดยการเยี่ยมบ้าน พูดคุยกับมารดาของผู้ป่วยเพื่อช่วยเหลือในเรื่องสภาพครอบครัว เพื่อเป็นการประสานความร่วมมือจากคนในครอบครัว เพื่อหาแนวทางการช่วยเหลือผู้ป่วยต่อไป